

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș

Biuroul de distribuire: Librăria Asociațiunii Sighet, Piața Unirei No. 25

Apare în fiecare Dumineca.

Prețul unui exemplar: 1 Leu.

La intimpinarea Domnului.

„Și iată era un om în Ierusalim, anume Simion, și omul acela era drept și temător de Dumnezeu, așteptând mângăierea lui Izrail și Spiritul Sfânt era într'insul, și era lui făgăduit de Spiritul Sfânt să nu vadă moartea, până ce nu va vedea pe Unsul Domnului. Și a venit cu spiritul în biserică. Și când au adus părinții pe Isus pruncul să-i facă după obiceiul legii, el l'a luat în brațele sale și a binecuvântat pe Dumnezeu și a zis: „acum slobozești pe robul tău, Stăpâne, după cuvântul tău cu pace; căci văzură ochii mei mântuirea ta, care ai gătit înaintea feței tuturor popoarelor, lumină întru luminarea neamurilor și mărire poporului tău Izrail.” (Lucă 2, 25—33)

„Fecioara (Maria) ia în pânțele, cea stearpă (Elizabeta) naște, cel amușit la grai (Zaharia) vorbește, Elisabeta procește, ingerul cântă, cei trei dela răsărit căzând în genunchi se închină, cel închis în pânțelele mamei sale (sf. Ioan botezătorul) saltă de bucurie, văduva face mărturie, cel drept (Simeon) așteaptă pe Rescumpărătorul.”

În aceasta zicere cuprinde sf. Ambroziu minunile persoanelor, cari s'au pârândat în jurul leagănului pruncului Isus.

Și noi — în cursul sărbătorilor de Crăciun — cu adevărat am admirat acest șir de minuni.

De asta dată, sărbătoarea Intimpinării Domnului (Stretenia) fiind, să ne gândim la cea din urmă: „cel drept (Simeon) așteaptă pe Rescumpărătorul.”

Simeon!

Ce mulțime de gânduri invoacă acest nume!

* * *

Acest Simeon este una din cele mai caracteristice tipuri ale Testamentului vechiu. Ca june poate a fost viteazul valorilor din urmă ale războaielor machabeice. În vârstă bărbătească probabil să fi fost un reprezen-

tant curajos, înțelept și distins al intereselor evreiești. Și în vârsta bătrânețelor? — Nu e cântărețul cu plete cărunte al desnădejzii, ci prorocul — deși cu trup gârbovit dar — cu ochi strălucitori al speranțelor și așteptărilor sigure! „Și era lui făgăduit de Spiritul Sfânt să nu vadă moartea, până ce nu va vedea pe Unsul Domnului.”

Interesant a putut să fie acest Bătrân sfânt. Zilnic mergea schiopătând, răzimat pe cârje la biserică. Nici că se putea chibzui ființa lui fără sfântul locaș de rugă. Se potrivea acolo ca cheruvimii lui Solomon. Generații s'a crescut pe lângă el. Era de toți cunoscut. Din vremuri vechi tot ca atare era cunoscut. Gârbovit de sarcina bătrânețelor se răzima pe cârja sa, cu barbă lungă albă cu ochi plini de foc tineresc, cari — ca expresiunea bucuriei din lăuntru — străluceau, când fie în pridvorul bisericii fie pe stradă era intimpinat și întrebat despre Mesia cel făgăduit. Cu astfel de ocațiuni spinarea-i gârbovă se îndrepta, mâinile-i uscate și vestede se ridicau în sus, ochii i-i rățăceau privind spre îndepărtări . . . buzele i se deschid și până ce barba-i lungă tremura, din gura i-i curgea cuvântul prorocesc despre Micuțul sfânt. Lumea de pe stradă spunea despre el că-i nebun — iar mulțimea din biserică îl asculta ca pe un proroc.

Bătrânul după atari sforțări sufletești se trăgea obosit către casă în plina nădejde, că *el are să-l vadă pe El.*

Anii zburau unul după altul. Nădejdea bătrânului se reoglinda neconținut în ochii lui. Se părea că nici nu este în el alta viață. Acele spete rupte în două, acel piept picat spre spinare, aceea barbă lungă, cărunță crescută până în genunchi — nu mai este viață ci numai umbra trecutului.

Priviți-l!

Plecat spre sfânta carte a legilor, cu ochii-ageri citește mai mult de cât a mia oară părțile privitoare la Prunc. De-o dată se cutremură . . . privește spre ceruri . . . ce vedere poate să fie aceasta? Insufleteire prozoască! Apucă cârja în mână . . . Oamenii se întreabă ce s'a întâmplat cu Bătrânul? O ia la fugă pe ulițele Ierusalimului . . . se îndreaptă spre biserică. Veniți — strigă — veniți după mine! *Domnul a venit în biserică sa, pe care voi îl doriți* (Malach. 3.) Insoțit de mulțimea poporului intră în biserică. Se îndreaptă spre altar, lângă care stă o Mamă. Preotul preia jertfa ei . . . două turturele. Mama e tineră, fragedă, frumoasă, smerită și săracă.

Bătrânul nu învinge cu sine. Isi asvârle cârja. Sare spre altar. Tineră Mamă numai atunci tresare, când Simeon deja i-a apucat din brațe Micuțul . . . Ochii ei se întâlnesc cu sute de priviri . . .

Bătrânul sfânt este afară de sine . . . Strânge la pieptul său pe cel Micuț . . . Privește de a lungul în ochisorii Lui . . . Poate i-a și sărutat buzele . . . Cu mâni tremurătoare îl ridică spre înălțime . . . Din sufletul său erumpe cântarea . . . Cântecul său de lebedă:

„Acum slobozește pe robul tău, Stăpâne, după cuvântul cu pace; căci văzură ochii mei mântuirea ta, care ai gătit înaintea feței tuturor popoarelor, lumină întru luminarea neamurilor și mărirea poporului tău Izrail.“

Bătrânul mai aruncă o privire înduioșată . . . își ia cârja, din ochi i se stânge acel foc (căci deja l'a văzut pe El) . . . se trage cătră casă și bucuros își închide ochii pentru totdeauna.

* * *

Acei ochi multe spun. Spun aceea, că Hristos a avut mare putere de viață asupra lor și dacă cugetau numai la El.

Noi deja îl avem pe Hristos.

A-l avea pe Hristos, oare să nu însemne atâta cât prin Dânsul se întrăurește copilăria, se întărește tinerețta, se incurajează vârsta bărbăției, umple de speranță bătrânețele, și că prin Hristos se imprăștie întunericul mormântului și crucea mormântului se împletește cu nădejdea învierii?

Din catehism.

103. Sunt numai creștinii de pe pământ laolaltă uniți?

Cu creștinii de pe pământ sunt sufletește uniți atât cei fericiți din împărăția cerului, cât și sufletele din locul curățitor.

Văzând neamul creștinesc împreună cu celelalte trecând rând pe rând din lumea aceasta în viața de veci, se pune întrebarea este ceva legătură între cei trecuți dincolo și între cei remași dincoace?

Am arătat la un alt loc, ca sufletul în clipa morții vine judecat de Dumnezeu și numai decât ajunge ori în raiu, ori în purgator ori în iad.

Despre raportul sufletelor ajunși în iad și între oamenii din aceasta lume, în locul aceasta nu vorbim. Rupându-se în clipa judecării legătura între aceste suflete, cei osândiți sunt separați și închiși în locul de veșnică tortură, fără de nădejde de scăpare.

Tot așa am mai vorbit despre raportul care este între noi și între cei din purgator, rămâne să întregim cele spuse până acum și să vorbim mai pe larg despre raportul care este între fericiții raiului și între creștinii de pe pământ.

În general trebuie să spunem că sufletele ferice din raiu, sufletele suferinde din purgator și creștinii din aceasta lume fac o singură familie, a cărei cap este Hristos. Suntem ca trei ramuri pe un arbore, ca trei corpuri în aceeaș armată, ca trei părți din aceeaș împărăție, ca trei grade a aceeaș societăți, legați și uniți cu Hristos și între sine prin legătura iubirei, cu un cuvânt oamenii din aceasta lume sunt în comuniune cu aceea, cari au murit în iubirea de Dumnezeu. „Pentru aceea nu mai sunteți străini și nemernici ci concețâjeni ai sfinților și casnici ai lui Dumnezeu.“ (Efez. 2,20.)

În urma acestei strânse legături, suntem datori, să venim în ajutorul fraților noștri din purgator, cari suferă suferințe nespuse în acest loc de satisfacere: „În temniță am fost și m'ați cercetat.“ (Mat. 25, 36.)

A apărut cea mai estină carte de rugăciuni pentru prunci școlari sub titlul: „*Inchinăciunile Creștinului*“ Prețul 4 Lei. Se poate comanda la Librăria Asociației Sighet Piața Unirii 25.

Din Istoria Biblică A VECHIULUI TESTAMENT.

27. Izraeliții trec marea roșie.

(Urmare)

II.

La fixarea pe teren a locului de trecere preste marea roșie, trebuie știut că aceea din început așa încă și în timpul trecerii Izraeliților marea roșie s'a întins mult spre nord față de poziția ei de azi, de alta parte printr'un canal lung natural era legat de marea mediterană, însă partea aceasta nordică a mării pre cum și canalul în cursul secolelor s'a împotmolit de nisipul purtat de vânturi de peste stepele din dreapta și din stânga, s'au format banchize de nisip întinse de lacuri.

Prima etapa de la plecare a fost Socchot, probabil Thukut sau Theket al Egiptienilor: „Și fiii lui Izrail plecând din Ramses veniră la Socchot.” (12, 37.) Etapa a doua a fost Ethan. „Și plecând din Socchot, taberară în Ethain, care este la marginea deșertului.” (12, 20) A fost ceea din urma întărirea de graniță înspre Asia, și este numele ebraic al orașului Sur. Acest oraș a fost sau pe drumul de caravane către Asia, sau cu ceva către miez noapte în direcția Phihahiroth-ului despre care spune sf. Scriptură că este situată între Magdalum — Migdol — și marea: „Și Iehova vorbi către Moise zicând: spune fiilor lui Izrail ca să se întoarcă — de pe drumul cel mare — și să tabărească înaintea Phihahiroth-ului între Migdol și mare, față cu Baal — Zefon... lângă mare” (14, 1, 2.) acest din urmă oraș era cum spune și textul sfintei Scripturi, dincolo de mare și era închinat zeului Baal, și se cheamă Beelsephon iară Phihah irath identic cu orașul numit în limba egiptiană Pikcheret, era punctul de unde trebuia să plece la indemn dumnezeesc Moise cu poporul preste mare, prin urmare în direcția nordică de Suez-ul de azi trebuie căutat locul trecerei.

III.

Era în planurile lui Dumnezeu aceasta abatere de la drumul mare și mai scurt către pământul făgăduit. Chanaanul era să fie ocupat de Izraeliți prin arme și cu toate că, „fiii lui Izrail eșiră înarmați din pământul Egiptului” (13, 18.) ei au fost nepregătiți pentru un război, „Dumnezeu nu-i conduse pe dânșii prin calea pământului filistenilor,

de și era mai aproape, că Dumnezeu zise: „Ca nu cumva poporul văzând războiul să i pară rău și să se întoarcă iară în Egypt.” (13, 17.)

Precum a pregătit Dumnezeu pe Moise în peninsula Sinai, timp de 40 ani de a fi conducătorul acestuia în spre pământul făgăduit, așa a pregătit tot acolo, și tot în timp de 40 ani poporul a intra și a cuceri acel pământ: „Eu voi fi cu tine a zis Dumnezeu lui Moise pe muntele Horeb când l'a trimis în Egypt și acesta îți va fi tie semn, că eu te am trimis după ce vei fi scos pe poporul meu din Egypt ve veți închina lui Dumnezeu pe muntele acesta.” (3, 12.) Însă de toate însă Dumnezeu a voit ca prin minunea trecerii izraeliților preste mare ca prin uscat și prin nimicirea ostirilor Egiptene în acelaș loc să dea o dovadă neîndelnică de puterea lui biruitoare în scăparea Izraeliților și în nimicirea adversarilor, pentru aceea „Dumnezeu făcu ca poporul să ocolească pe calea din deșert spre marea roșie” (13, 18.)

Faraonul a văzut retăcirea izraeliților și a trimis în contra lor o oștire aleasă. Scăpare pentru dânșii nu era; în fața lor era marea, în dreapta și în stînga deșertul, iar înderăptul lor oștirea faraonului.

(Va urma)

Marele Martir Teodor Stratilat — 8 Februarie — era un ostaș de frunte — cuvântul grecesc stratelates înseamnă cel ce instruiază oastea. — Sf. Teodor a fost de origine din Euhaita și a locuit în cetatea Eraclea de lângă marea neagră și era foarte învățat, încât foarte mulți ascultau cuvântările lui și se botezau.

Vestea sfințeniei lui ajunse și până la curtea împărătească și a dorit să-l cunoască și împăratul Liciniu Comod, drept ce împăratul a călătorit în Eraclea, unde a ieșit Sf. Teodor calare spre întimpinarea lui și împăratul l'a primit afabil, ia- întins mână și a probat toate ca pre acel bărbat cu influință să-l întoarcă la idololatrie. Sfântul ceru de la împărat să-i dea

toți idolii căși i-i are în casă și apoi peste noapte va medita și demineța i-i va spune la ce s'a decis. Iar sfântul a zrobit idolii cei de aur și de argint și i-a împărțit între săraci. Dimineța văzând un ostaș în mâna unui sărac un cap de aur de idol, a și spus aceasta împăratului, care chemând pre Sf. Teodor i-a imputat pentru aceasta și l'a supus la torturile cele mai crâncene și apoi l'a ucis tăiându-i capul în anul 319.

Bibliografie.

Am primit partea III din opul „Adevărata Biserică a Domnului nostru Isus Hristos.” Nr. 7 seria II. pentru popor (Biblioteca din Gherla) scrisă cu deplină competență de neobositul muncitor canonicul Dr. Victor Bojor.

Tot dela el avem: „Omul în lumina credinței creștine” Nr. 3, seria I. pentru intelectuali. Ambele fac cinste auctorului. Se pot comanda dela Tipografia diecezană în Gherla.

A apărut în editura Societății literare Sf. Ioan gură de aur în Oradea mare: „Scrișori către Ana-Maria” de Irina Dr. Berinde profesoară. Aceasta broșură uple un gol în literatura pedagogică. Este scrisă în formă de epistoale în număr de 11. Fetifele o vor celi cu mult folos. Se poate procura dela auctoară: Liceul de fete. Sighet.

Poșta administrației. Aducem cele mai adânci mulțumiri Exc Sale Preasf. Arhiepiscop Dr. Tr. Frențiu pentru grațiosul dar de 500 Lei trimis în sprijinul revistei noastre.

Mons. L. Vida, Carăi. Cvităm cu mulțumită suma de 100 Lei.

Dna Elena dr. Bota Sighet. Am primit cu mulțumită suma de Lei 60 drept abonament pentru anul 1930.

Asociațiunea pentru cultura poporului român din Maramureș sub numire de „Biblioteca populară creștină din Maramureș”

până în prezent a scos de sub tipar următoarele cărți de mult folos:

- No. 1. „Marele dar al credinții.” de Părintele dela Bistrița Prețul 6 Lei
- No. 2. „Mărturisirea sau Spovedania” de P. d. B. Prețul 6 Lei
- No. 3. „Duminecile dela Paști până la Rusalii” de P. de sub Munte. Preț 6 Lei
- No. 4. „Datorințele Părinților față de copii lor” de P. d. B. Prețul 4 Lei
- No. 5. „Duminecile după Rusalii până la ziua Crucii” Prelucrare de P. de sub Munți Prețul 6 Lei
- No. 6. „Dumnezeu și Preasfânta Treime” Prelucrare de P. d. B. Prețul 6 Lei
- No. 7. „Porunca a șaptea alui Dumnezeu” să nu furi. Prelucrare de P. d. B. Prețul 4 Lei
- No. 8. „Duminecile după ziua Crucii până la Crăciun de Păr. sub M. Pr. 8 Lei
- No. 9. „Duminecile după Crăciun până la Paști” Prelucrare de Păr. de sub Munte. Prețul 10 Lei.
- No. 10. „Datorințele mamelor față de prunci.” Prelucrare de P. d. Bistrița. Preț. 4 Lei
- No. 11. „Întreparea Fiului lui Dumnezeu. Prelucrare de Păr. d. Bistrița. Preț. 10 L
- No. 12. „Adevărata Biserică Creștină”. Prelucrare de Părintele dela Bistrița. Preț. 12 Lei.
- No. 13. „Să iubim pe Domnul Nostru Isus Hristos.” Prelucrare de Părintele d. Bistrița. Prețul 12 Lei.
- No. 14. „Sudalma limba dracului”. Prelucrare de Părintelele de sub munți. Prețul 4 Lei.
- Nr. 15. „Să iubim pe Preasfânta Maria Maica lui Dumnezeu”. Prelucrare de Păr. dela Bistrița. Prețul 8 Lei.
- No. 16. „Să iubim pe Sfântul Iosif Logodnicul Preacuratei Fecioare Maria. Prelucr. de Părintele d. Bistrița. Prețul 8 Lei.

Calendar săptămânal.

2—8 Februarie 1930.

2. Dumineca. **Intâmpin. Domnului** (Ev. Luca II. 22.)
3. Luni. Dreptul Simeon.
4. Marți. Păr. Isidor † 440.
5. Mercuri. M. Agata.
6. Joi. P. Vucol ap.
7. Vineri. P. Partenie și Luca † 946.
8. Sâmbătă. M. Teodor Stratilat † 319.